

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobkyně

S. Ch.

zastoupená advokátem JUDr. Filipem Mochnáčem,
se sídlem Heršpická 5, Brno

proti

žalovanému

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**

se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. června 2015, č. j. MV-95266-3/SO-2013

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně podala k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 2. 2013, č.j. OAM-24252-32/DP-2012, kterým bylo podle § 44a odst. 3 v návaznosti na § 35 odst. 3 a ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně v žalobě nejprve v obecné rovině namítala nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí jednak pro nesprávné právní posouzení činnosti žalobkyně ve funkci jednatele společnosti; a rovněž tak pro nesprávně zjištěný skutkový stav věci, jenž nemá oporu ve správním spise. Žalovanému vytkla i nesprávné vyhodnocení shromážděných podkladů, v čemž spatřovala překročení mezi jeho správního uvážení. Zároveň poukázala na to, že se žalovaný nevypořádal s mnoha jejími tvrzeními a důkazy.
3. Konkrétně namítala nesprávné posouzení své činnosti ve funkci jednatele obchodní společnosti SYSTEM MONT s.r.o. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že žalobkyně zde neplní úkoly jednatele. Žalobkyně byla přesvědčena, že uvedený závěr nebyl řádně odůvodněn; v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nebyl odkaz na žádný relevantní právní předpis; učiněná úvaha žalovaného nevyplývala ani z podkladů ve spise. Dále žalovaný pochybil, když nezjišťoval, jaké bylo vnitřní uspořádání; rozdělení konkrétních činností a odpovědností jednotlivých jednatelů ve společnosti. Namítala, že žalovaný ani neměl pravomoc posuzovat činnost jednatele obchodní společnosti. Oprávnění kontrolovat a posuzovat činnost jednatelů svědčí pouze valné hromadě společnosti.
4. Nesouhlasila s právním výkladem § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť účel pobytu plní. Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že účel pobytu hypoteticky neplnila v minulosti. Zdůraznila, že ke dni 20. 1. 2014 provozuje samostatnou výdělečnou činnost, což vyplývá z výpisu z živnostenského rejstříku. Dovedla tak, že účel povoleného pobytu plní.
5. Žalobkyně navrhla soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 28. 8. 2015 odmítl veškeré žalobou uplatněné námitky a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Upozornil, že žalobkyně podala dne 26. 4. 2012 žádost o prodloužení pobytového oprávnění za účelem

podnikání – účast v právnické osobě a nikoli jako osoba samostatně výdělečně činná. Proto žalobkyně předložený výpis z živnostenského rejstříku, jímž prokazuje výkon samostatné výdělečné činnosti od 20. 1. 2014, posoudil jako irelevantní důkaz v dané věci.

7. Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
8. Žalobkyně v replice ze dne 10. 9. 2015 zopakovala zásadní žalobní námitky a zdůraznila, že žalovaný neměl snahu zjistit aktuální skutkové okolnosti ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, když nenahlédl do internetové databáze živnostenského rejstříku.

III.

Obsah správního spisu

9. Dne 27. 4. 2012 žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. V žádosti uvedla, že je zaměstnána jako jednatel společnosti SYSTEM MONT, s.r.o. Žalobkyně k žádosti doložila smlouvu o výkonu funkce ze dne 1. 4. 2012 a potvrzení společnosti SYSTEM MONT s.r.o. ze dne 16. 7. 2012, z nichž vyplynulo, že žalobkyně byla dne 7. 3. 2012 zvolena do funkce jednatele společnosti SYSTEM MONT s.r.o.
10. Z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 26. 3. 2012 společnosti SYSTEM MONT s.r.o. vyplynulo, že v ní působí celkem 21 jednatelů a jedním z nich je i žalobkyně, které tato funkce vznikla dne 7. 3. 2012.
11. Dne 11. 10. 2012 byl proveden výslech žalobkyně. Žalobkyně potvrdila výkon funkce jednatele ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o. s tím, že se zde zabývá pronájmem bytových a nebytových prostor. V rámci společnosti je jejím úkolem podepisovat smlouvy. Nejprve uvedla, že žádné nemovitosti pro společnost nepronajímala, pak si vzpomněla, že jednu nemovitost osobně pronajímala. Poté tvrzení o uskutečněném pronájmu popřela, když konstatovala, že v roce 2012 zatím žádnou smlouvu neuzavřela ani žádnou smlouvu nepodepisovala. Na žádost správního orgánu, aby vysvětlila tento rozpor, neodpověděla. Svou konkrétní pracovní činnost popsala tak, že na počítači vyhledává nemovitosti, nepamatovala si však, které webové stránky nejčastěji za tímto účelem navštěvuje. Smlouvy, které společnost uzavírá, vytváří sekretářka, pro smlouvy si žalobkyně dochází. Nevěděla však, kde sekretářka sídlí; žalobkyně nemá email a počítač se jí doma před týdnem rozbil. Uvedla, že pronájem nemovitostí inzeruje na internetu, nedokázala popsat ani poslední inzerát, jenž měla zadat. Osobně měla zadat inzerát do metra, správnímu orgánu I. stupně odmítla tento inzerát na internetu ukázat. Jména obchodních partnerů společnosti zapomněla. Nevěděla, zdali je společnost plátcem daně z přidané hodnoty, přestože objednává a platí inzeráty. Naopak uvedla, že společnost je plátcem daně z příjmu právnických osob.
12. Dne 27. 2. 2013 správní orgán I. stupně žádost žalobkyně zamítl, neboť neplnila účel povoleného pobytu. Rozhodnutí bylo odůvodněno tak, že žalobkyně jménem společnosti SYSTEM MONT, s.r.o. nejedná, jelikož o společnosti uvedla pouze povrchní informace, dostupné z veřejně přístupných zdrojů. Správní orgán I. stupně poukázal na zásadní rozpory ve výpovědi žalobkyně, a to neznalost obchodních partnerů společnosti; chybné uvedení společnosti jako plátce daně z příjmů právnických osob; naopak neznalost, zdali je

společnost plátcem daně z přidané hodnoty, s čímž by jako jednatelka měla být obeznámena, když z titulu funkce jednatele je za vedení účetnictví odpovědná.

13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 18. 3. 2013, doplněné dne 2. 4. 2013, v němž argumentovala obdobně jako v podané žalobě, kromě tvrzení o tom, že provozuje samostatnou výdělečnou činnost ke dni 20. 1. 2014.
14. Dne 17. 6. 2015 rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění popřel, že by byl nedostatečně zjištěn skutkový stav věci a poukázal na přílohy, které žalobkyně k žádosti doložila; na informace z veřejně dostupných zdrojů; na provedené výsledky žalobkyně. Zdůraznil, že závěr o neplnění účelu pobytu ze strany žalobkyně, byl učiněn zejména z výsledku žalobkyně ze dne 11. 10. 2012, neboť z něj vyplynulo, že funkci jednatelky nevykonává. Z výsledku totiž bylo zjištěno, že se žalobkyně neorientovala v personálních a daňových otázkách společnosti; rozporně vypovídala k otázce podepisování smluv za společnost; neznala název webové stránky, na které měla vyhledávat v rámci jednatelské činnosti vhodné nemovitosti; nepamatovala si jména obchodních partnerů. Konstatoval, že činnost žalobkyně tak, jak ji sama popsala v rámci výsledku, vykazuje znaky zaměstnání, k jehož výkonu je zapotřebí povolení dle § 89 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Rozhodně nenaplnila znaky jednatelské činnosti dle § 133 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Zdůraznil, že správní orgán I. stupně byl povinen učinit si úsudek o plnění účelu pobytu žalobkyně sám.
15. Žalobkyně k prokázání svého tvrzení, že ke dni 20. 1. 2014 vykonává samostatnou výdělečnou činnost, k žalobě doložila výpis z živnostenského rejstříku ze dne 20. 7. 2015. Z výpisu vyplynulo, že ke dni 20. 1. 2014 byla žalobkyně držitelkou živnostenského oprávnění s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, jelikož s tím účastníci souhlasili ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

IV.

Posouzení žaloby

17. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
18. Podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.
19. Podle § 44a odst. 3 věta první, druhá, třetí zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně. Jde-li o žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, použije se § 47 odst. 2 obdobně na oprávnění k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána. Jde-li o žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 6, použije se § 47 odst. 2 obdobně na oprávnění k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, kterou již cizinec vykonává a na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty.

20. Zásadní námitkou žalobkyně bylo nesprávné právní posouzení výkonu její funkce jednatelky ve společnosti SYSTEM MONT, s.r.o. dle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
21. Předně soud odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, zejména na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, dle kterého *„Povolování dlouhodobého pobytu cizinců slouží k umožnění pobytu za účelem dlouhodobého zaměstnání, podnikání, studia, resp. za jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 90 dnů. Důvody pro zrušení, resp. neprodloužení, tohoto povolení korespondují podle citovaných ustanovení mimo jiné i s neplněním účelu pobytu. ... Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“* (Srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č.j. 9 As 80/2011-69, ze dne 28. 5. 2014, č.j. 4 As 165/2013-50, ze dne 18. 9. 2014, č.j. 7 Azs 144/2014-35, ze dne 31. 10. 2014, č.j. 8 Azs 105/2014-46 nebo ze dne 10. 5. 2017, č.j. 7 Azs 86/2017-36). Shora uvedené závěry lze aplikovat i v nyní projednávané věci.
22. V dané věci správní orgány při posuzování výkonu funkce jednatelky ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o. žalobkyní, správně vycházely především z protokolu o jejím výsledku ze dne 11. 10. 2012. V protokole, jehož pravost ani obsah nebyly žalobkyní sporovány, jsou obsažena tvrzení, ze kterých jednoznačně vyplývají veškerá rozhodná skutková zjištění ve věci. Podstatným pro rozhodnutí bylo konkrétně to, že žalobkyně sama pro společnost nevykonala žádnou podnikatelskou činnost, jež by se určitým způsobem projevila v ekonomických výsledcích společnosti. Taktéž žalobkyní uvedená konkrétní činnost pro společnost, tj. že na internetu vyhledává vhodné nemovitosti, vyznívá velmi nevěrohodně, když žalobkyně nebyla schopna konkretizovat webové stránky, na nichž nemovitosti vyhledává; sama nemá email a poslední dva týdny ani počítač, na němž by pracovala. I další rozporná tvrzení žalobkyně, která na jedné straně uvedla, že je jejím úkolem podepisovat smlouvy za společnost, avšak dosud žádnou nepodepsala; dále, že pro smlouvy dochází k sekretářce, ale na druhé straně nevěděla, kde sekretářka sídlí, soud posoudil jako zcela nevěrohodná. Žalobkyně neměla ani žádné podstatné informace ohledně společnosti, ve které funkci jednatelky vykonávala, neboť neznala jména obchodních partnerů a daňové povinnosti společnosti. Z výpovědi žalobkyně je tak zřejmé, že o chodu společnosti, v níž působila jako jednatelka, neměla relevantní informace. Sama žalobkyně tedy nesdělila žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že činí jménem společnosti právní úkony či se účastní obchodních jednání a plnila by tak povinnosti jednatelky. Ani z listinných podkladů ve správním spise nelze tento závěr učinit. Soud se tedy zcela ztotožnil se závěrem správních orgánů, že žalobkyně fakticky v rozhodném období nevykonávala funkci jednatele ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o., byla toliko jako jednatelka společnosti formálně zapsána v obchodním rejstříku.
23. Z výše uvedeného je zřejmé, že závěr správních orgánů o tom, že žalobkyně fakticky činnost jednatelky ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o. v posuzované době nevykonávala, byl v žalobou napadeném rozhodnutí řádně odůvodněn a zcela korespondoval s podklady založenými ve správním spise, zejména s protokolem o výsledku

žalobkyně ze dne 11. 10. 2012. Soud uzavírá, že skutkový stav věci byl v dané věci zjištěn v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném, bez důvodných pochybností a v potřebném rozsahu pro rozhodnutí ve věci; správní orgány shromážděné podklady vyhodnotily správně; a soud zde nenalezl žádné překročení mezí správního uvážení.

24. Soud rovněž nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že by správní orgány nebyly oprávněny posuzovat výkon funkce jednatelky, když k tomu je oprávněna toliko valná hromada společnosti. Soud upozorňuje, že správní orgány nekontrolovaly výkon funkce žalobkyně z hlediska záležitostí, které patří do rozhodovací působnosti valné hromady. V dané věci byly správní orgány dle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců povinny toliko zjistit, zdali žalobkyně náležitě využívá účel pobytu na území České republiky. Jelikož žalobkyně jako účel svého pobytu deklarovala podnikání – účast v právnické osobě, správní orgány se zcela správně zaměřily na šetření, zdali žalobkyně fakticky vykonává funkci jednatelky ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o., proto se jí dotazovaly na konkrétní činnost, kterou jako jednatelka pro společnost vyvíjí. Správní orgány v žalobou napadeném rozhodnutí na § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, na jehož základě ve věci postupovaly, konkrétně odkázaly, není tak pravdivé tvrzení žalobkyně, že v přezkoumávaném rozhodnutí absentuje odkaz na příslušné ustanovení zákona, dle kterého správní orgány ve věci postupovaly. Jak uvedeno v bodě 14. rozsudku žalovaný v rámci právního posouzení učinil i další konkrétní odkazy na příslušná zákonná ustanovení obchodního zákoníku a zákona o zaměstnanosti. Tedy právní posouzení věci správními orgány dle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců bylo správné a zcela v souladu s výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
25. Taktéž námitku žalobkyně, že správní orgány měly zjišťovat vnitřní rozdělení konkrétních činností a odpovědností jednotlivých jednatelů ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o., posoudil soud jako zcela nedůvodnou. Jak uvedeno výše, v dané věci bylo podstatné pouze zjištění faktické činnosti žalobkyně ve funkci jednatelky společnosti. Tedy provádění dalšího dokazování ve vztahu k vnitřnímu fungování společnosti by naopak bylo v rozporu se zásadami hospodárnosti a procesní ekonomie řízení.
26. Žalobkyně v žalobě nově namítala, že ke dni 20. 1. 2014 provozuje samostatnou výdělečnou činnost, což dokládala výpisem z živnostenského rejstříku. Dovodila tak, že účel povoleného pobytu plní. Předně soud zdůrazňuje, že se jedná zcela nové tvrzení a listinný důkaz, které žalobkyně neuplatnila ve správním řízení. Dále soud zdůrazňuje, že správní řízení bylo zahájeno na žádost žalobkyně, tudíž žalobkyně byla tzv. *dominus litis*, pánem sporu. Tedy záleželo pouze na vůli žalobkyně, jak vymezí a jakým způsobem bude disponovat s předmětem řízení. Žalobkyně nespороvala, že podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Po celé správní řízení se i zaměřila na prokázání výkonu své funkce jednatelky ve společnosti SYSTEM MONT s.r.o. Žalobkyně ve správním řízení nepožadovala změnu původní žádosti na prodloužení pobytového oprávnění za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná. Dokonce ani netvrdila, že by přestala vykonávat své jednatelské oprávnění. Správní orgány tak v řízení správně posuzovaly žalobkyni v žádosti jednoznačně stanovený účel pobytu – účast v právnické osobě a nikoli jiný účel pobytu – osoba samostatně výdělečně činná. Soud tedy námitku žalobkyně nově vznesenou v žalobě posoudil jako zcela účelovou a nedůvodnou.

27. Soud pro úplnost uvádí, že žalobní námitky, dle kterých se žalovaný nevypořádal s mnoha tvrzeními a důkazy předloženými žalobkyní, byly uplatněny jen v obecné rovině. Žalobkyně je nikterak blíže nespecifikovala a nevyplývá z nich s jakými konkrétními tvrzeními a důkazy se žalovaný nevypořádal. Soud proto rovněž pouze v obecné rovině konstatuje, že v dané věci se správní orgány s veškerými námitkami a důkazy předloženými žalobkyní ve správním řízení řádně vypořádaly.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou správních soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. února 2018

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.